Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26594
Copyright: Admont, Benediktinerstift

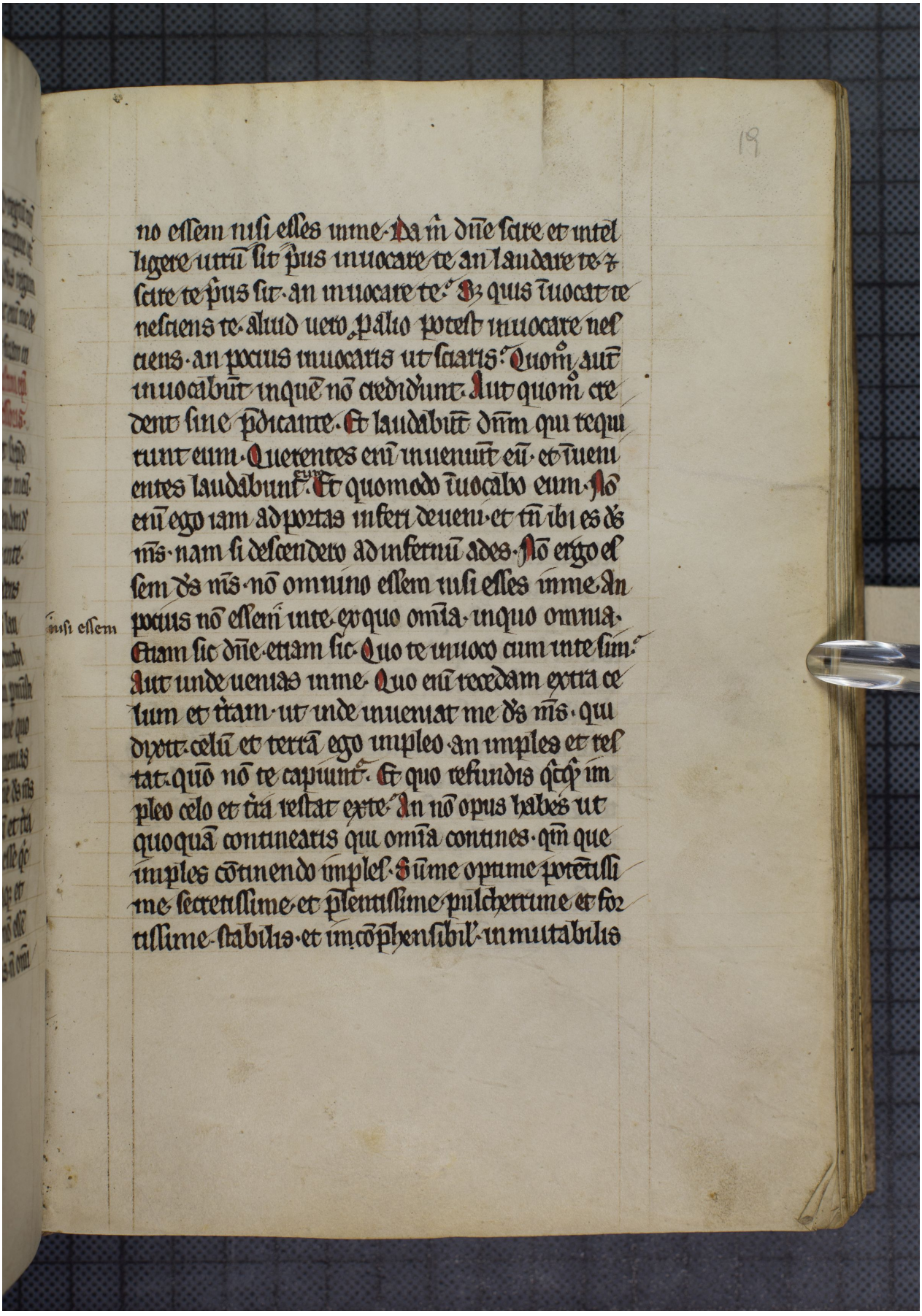

no essem nisi esses in me. Da m̃ dñe scire et intel
ligere utrū sit prius inuocare te an laudare te. et
scire te prius sit. an inuocare te. Quis ergo inuocat te
nesciens te. aliud enim pro alio potest inuocare nes
ciens. an precor inuocaris ut sciaris? Quomodo autē
inuocabūt in quē nō crediderunt. Aut quomodo cre
dent sine p̃dicante. Et laudabūt dñm qui requi
runt eum. Querentes enī inuenient eū. et inuenī
entes laudabunt. Et quomodo inuocabo eum. in
eū ego iam ad portas inferi descendo. et tu ibi es dē
mis. nam si descendero ad infernū ades. Nō ergo es
sem dē mis. nō omnino essem nisi esses in me. An
precor nō essem inte. ex quo omia. in quo omnia.
etiam sic dñe etiam sic. Quo te invoco cum inte sim.
Aut unde venias in me. Quo enī recedam extra ce
lum et tiam. ut unde inueniat me dē mis. qui
dixit. celū et terrā ego impleo. an impleo et rel
tat. quō nō te capiunt. Et quo refundis qcq̃ im
pleo cēlo et tua restat exte. An nō opus habes ut
quoquā contineatis qui omia continens. qui que
impleo cōtinendo implet. Sume optime pretissi
me secretissime. et plenissime pulcherrime et for
tissime. stabilis. et incōprehensibil'. immutabilis